

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Capitvlo Tervisino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

curret, sint summa contenti, tantundem
 in festo beate Mariæ Magdalene procuracionis nomine recepturi si ad monasterium
 accesserint supradictum, ad protectionem
 ejusdem monasterij, secundum quod de jure tenentur, dantes operam efficacem. Ut
 ergo super hoc nulla possit in posterum vi
 patere calumnie, mandavimus ut predictus
 nobilis & uxor ipsius per authenticum instrumentum Abbati & conventui monasterij
 ejusdem promittant se id firmiter servaturos, suos nihilominus successores ad hujus rei observantiam obligantes, & ad majorem cautelam faciant hoc per carissimum in Christo filium nostrum illustrem
 Regem Francorum auctoritate regia confirmari. Ideoque discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatenus postquam nobilis memoratus & uxor sua litteras secundum formam concesserint supradictam, eundem nobilem juxta formam
 Ecclesie ab excommunicationis vinculo absolvatis quo propter idem negotium nostra est auctoritate ligatus, injungentes eidem sub debito prestito juramenti ut ad impetrandam super hoc confirmationem
 regiam det operam bona fide. Abbatem vero & conventum predictos ab omni deinceps impetitione cessare, omnemque
 remittere quaestionem qua ipsi adversus nobilem supradictum super damnis & injuriis competeat; decimis de Dornitiaco
 duntaxat exceptis, super quibus eis satisfieri volumus & mandamus. Quod si non omnes &c. Datum Laterani 11. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.]
 Nos autem, ut promisimus, volentes, sicut decuit, mandatum apostolicum adimplere, mediante venerabili Patre Roberto tituli sancti Stephani in Caelio monte Presbytero Cardinale apostolicæ sedis Legato, solemniter coram eo prestito corporaliter sacramento concessimus quod pacem
 prescriptam cum maxima deliberatione a Domino Papa & Cardinalibus ordinatam observabimus bona fide, & litteris presentibus ad predictam pacis observantiam successores & heredes nostros in perpetuum obligamus, volentes modis omnibus & liberaliter concedentes ut supradicta pacis forma a nobis & successoribus & heredibus nostris in æternum firmiter & inviolabiliter penitus observetur. Ut igitur quæ predicta sunt majori gaudeant firmitate, ista omnia, filia nostra laudavit, & nos ea presenti scripto & sigillorum nostrorum appositione roboravimus. Actum apud Leigniacum castrum anno gra-

tiæ millesimo cxxiii. mense Octobri.]
 Inde est quod sanctitatem vestram quod humiliter possumus exoramus quatenus pacem istam per vos & a vobis factam ita dignemini confirmare quod firma & stabilis permaneat in æternum. Nos igitur precibus vestris favorem benivolum impendentes, id auctoritate apostolica confirmamus & presentis scripti patrocinio communitus. Nulli ergo &c. confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum Laterani 14. Non. Januarij, pontificatus nostri anno decimo-
 sexto.

CAPITULO TERVISINO.

Licet dilectus filius magister Maximus Notarius noster & collegæ ipsius, per quos inquisitionem quam venerabilis frater noster Cremonensis Episcopus, tunc apostolicæ sedis Legatus, fecerat contra venerabilem fratrem nostrum Episcopum Teruisinum, ac etiam illam quæ primò contra eundem facta extiterat auctoritate bonæ memoriæ Albanensis electi apostolicæ sedis Legati, examinari mandavimus, ejusdem Cremonensis processum exigente justitia irritarint, & nos postmodum quod super hoc factum extitit ab eisdem duxerimus approbandum, quia tamen eundem Episcopum propter alienationes quasdam & debita quibus suam dicebatur Ecclesiam onerasse habuimus de dilapidatione suspectum, super hoc venerabilibus fratribus nostris Patriarchæ Gradeni & Episcopo Castellano direximus scripta nostra. Qui juxta formam sibi traditam procedentes, veritatem super iis & aliis per Teruisinos Canonicos juramento prestito sollicitè inquisitionem sub suis nobis destinaverunt sigillis, certo termino ipsi Episcopo assignato quo personaliter vel per procuratorem idoneum nostro se conspectui presentaret. Ipso igitur in nostra presentia constituto, & inquisitione facta per Patriarcham & Episcopum antedictos plenius intellecta, nobis manifestè innouit per eandem vetus debitum quo tenetur Ecclesia Teruisina tredecim millium librarum summam attingere, computatis usuris, ac prefatum Episcopum debito ipso in quinque librarum millibus ampliato, molendinum quoddam Ecclesie ipsi perutile octingentarum librarum pretio vendidisse, ac sustinuisse vassallos suos circa duorum millium librarum valentiam alienare de feudis quæ ab Ecclesia tenebant eadem, data ipsi Episcopo juxta Teruisinæ civitatis statutum pretij sexta parte; quamquam & a subditis suis
 quædam

Epist. 166.
 De negotio Episcopi Teruisini.
 Vide supra q. 19.

quadam receperit pro collecta, & episcopij redditus circa duo millia librarum valeant annuatim. Civibus etiam Teruisinis teloneum ipsi Ecclesie auferentibus se nequaquam opposuit, ut debebat, quin immo illud duobus millibus librarum aestimari obtinuit ab eisdem: quamquam de ipsa pecunia nihil receperit, nisi quod commune septingentas libras, quas extorquere nitentur ab ipso, sibi recompensavit ex illis. Ad hac, post confirmationem suam nobili viro Guercio duo millia librarum, Ecclesie suae onere non considerato, donavit, quietem propriam ipsius Ecclesie dispendio satagens procurare. Etsi ergo eundem Episcopum ab administratione possemus merito removisse, utpote qui de dilapidatione non suspectus solummodo, verum etiam proculdubio culpabilis est inventus; quia tamen vexationes quas à dicto Guercio pertulisse dinoscitur aliquatenus extenuant culpam ejus, & quia etiam à vobis testimonium sibi laudabile perhibetur, eum, rigore juris mansuetudine temperato, adhuc in administratione ipsa duximus tolerandum, volentes cum evangelico illo agricola experiri utrum arbor hujusmodi fructum missis circa eam stercoribus sit factura; ut dimittamus eandem, siquidem fructum fecerit expectatum, alioquin ipsam, ne terram inutiliter occupet, succidamus. Ne autem Ecclesia sapiedicta sub voragine pereat usurarum, ipsius necessitate ac utilitate pensatis, licentiam dedimus Episcopo memorato ut cum consilio dilectorum filiorum Iordani Prioris sancti Benedicti & Jacobi Archidiaconi Paduani & assensu vestro, tantum de possessionibus ejusdem Ecclesie remotioribus ac minus utilibus alienet quod decem millia librarum veteris debiti de pretio solvi valeant earundem, omnem aliam alienationis speciem penitus interdicentes eidem; ita ut ipso jure contractus alienationis sit irritus, si quem forte alium à predicto de bonis Ecclesie sapiedictae præsumpserit attentare. Ipse vero sic suas moderetur expensas quod mille libras proprii debiti de proventibus solvat episcopalibus annuatim quousque totum fuerit persolutum, ac usuras trium millium librarum, quæ remanent de antiquo, interim exercecere non permittat, proviso sollicitè ut dictarum possessionum pretium in solutione debiti prænotati sine diminutione qualibet convertatur. Ideoque discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, quem ad vos cum favore gratiæ

Tom. II.

nostræ remittimus, in his & aliis quæ ad ejus spectant officium fideliter assistatis, impendentes ei consilium & auxilium opportunum. Datum Laterani v. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno decimosexto.

In eundem modum scriptum est Iordano Priori sancti Benedicti & Jacobo Archidiacono Paduano usque & quia etiam à Capitulo suo testimonium sibi laudabile &c. usque ut cum consilio vestro & assensu Capituli sui tantum de possessionibus &c. usque convertatur. Ideoque discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatenus prædicta faciatis ab ipso Episcopo firmiter observari, alioquin eundem ab administratione curetis sublato appellationis obstaculo remove. Datum ut supra.

ARCHIEPISCOPO STRIGONIENSI
& universis Episcopis in Vngaria constitutis.

IN illis non modicum superabundat iniquitas qui præsumunt Christos Domini tangere, in Prælati Ecclesie malignantes. Sanè intelleximus quosdam Vngaros in tantum prorupisse furorem quod inter alia quæ commiserunt enormia, in venerabilem fratrem nostrum Colocensem Archiepiscopum manus præsumperunt incidere temerè violentas, & audacter delævientes in gregem, qui non timuerant in pastorem, ipsius Archiepiscopi clericos necnon & monachos verberibus, damnis, & aliis injuriis afflixerunt. Volentes igitur eosdem sacrilegos in præsentem confundi, si fortè respiscant, ne pereant in futuro, fraternitati vestre per apostolica scripta mandamus quatenus si est ita, ipsos singulis diebus dominicis & festivis, pulsatis campanis, & candelis accensis, per vestras dioeceses excommunicatos denuntiari publicè faciatis & tandiu ab omnibus arctius evitari &c. usque absolvendi. Vos denique, fratres Archiepiscopo ac Episcopi &c. Datum Laterani vii. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno decimosexto.

In eundem modum scriptum est nobilibus viris universis Ducibus Polonie usque & aliis injuriis afflixerunt. Quia vero dignum est ut suffragiis & solatio careant devotorum qui se adversus Dei ministros in tanta indevotionis malitiam erexerunt, nobilitatem vestram rogandam duximus & monendam, per apostolica scripta mandantes quatenus si quos de memoratis sacrilegis ad vos confugere fortè contigerit, eos in vestre salutis dispendium nullatenus admittatis, ne illicito favore, quod absit, eorum videamini communicare peccatis. Datum ut supra.

MMmm

*Epist. 161.
Adversus eos
qui manus injiciunt in Clericos.*